

[Ministeren for offentlige arbejder]

fikken i alle måder fungerer fuldt ud tilfredsstillende.

Et sidste forhold, som jeg vil nævne i forbindelse med drøftelsen af forslaget, er, at jeg har bemærket, at forslagsstillerne synes at lægge stor vægt på, at lokale myndigheder, navnlig Århus amtsråd og Århus kommune, har anbefalet rutens oprettelse. En sådan anbefaling af de lokale myndigheder kan da bestemt ikke overraske nogen, heller ikke mig. Det er da kun naturligt, at de støtter ønsket om oprettelsen af en ny alternativ trafikforbindelse, ikke mindst når de som i denne sag kan gøre det uden så meget som at skæve til de økonomiske konsekvenser, idet oprettelsen af den rute, der her er tale om, jo ikke vil berøre den lokale kollektive trafik, som Århus amtsråd og Århus kommune har det økonomiske ansvar for.

For hovedstadsområdet vil jeg også gerne understrege, at rådet netop i sin erklæring udtrykkelig har anført, at ruten er af landstrafikal betydning, og at rådet ikke har vurderet sagen ud fra landstrafikale hensyn.

Jeg må derfor bedrøve forslagsstillerne med, at min konklusion må være, at jeg ud fra en meget nøgtern vurdering og ud fra en vurdering med baggrund i den gældende lovgivning ikke kan gå ind for forslaget.

Otto Mørch (S):

Det er jo ikke første gang, vi her i tinget behandler et forslag om busrute Århus-København; det drøftede vi, som ministeren nævnte, den 20. maj 1981.

Jeg kan fastslå, at socialdemokratiet ikke har ændret holdning siden dengang. Vi afviser forslaget, fordi den afgørelse, der er truffet i persontrafikrådet, er helt i overensstemmelse med buslovens ånd og bogstav, ingen tvivl om det.

Jeg kan derfor i ét og alt tilslutte mig den af ministeren fremførte argumentation for afvisning af forslaget, og jeg kan også som medlem af persontrafikrådet fortælle de ærede forslagsstillere, at jeg ikke på noget tidspunkt har været i tvivl om afgørelsens rigtighed, når vi i rådet er sat til ikke at skulle tage mere eller mindre lokale eller regionale hensyn, men anlægge en overordnet trafikpolitisk vurdering, baseret på en rationel opgavefordeling mellem transportmidlerne.

Jeg må også gøre opmærksom på, at det lovgrundlag, vi har, busloven, er ønsket af de interesserede transportorganisationer; det var jo dem, der kom og bad os om at skaffe dem bedre erhvervsstabilitet igennem en ny buslov. Vi fik den, og nu skal denne erhvervsstabilitet ikke forstyrres ved, at man fraviger lovens overordnede sigte.

Vi afviser forslaget.

Ivar Hansen (V):

Da venstres ordfører i denne sag, hr. Svend Erik Hovmand, ikke kan være til stede, skal jeg gøre et par bemærkninger om dette forslag.

Jeg forstår på ministerens tale, at persontrafikrådets afgørelse i denne sag i væsentlig grad grunder sig på DSBs holdning i sagen og hensynet primært til DSBs transportvirksomhed imellem de store bycentre Århus og København. Derfor kunne man jo godt spørge, om ikke socialdemokratiets ordfører, hr. Otto Mørch, som både er formand for jernbanerådet og medlem af persontrafikrådet, ikke er en anelse inhabil som ordfører i denne sag. Vel, lad det nu ligge.

Vi er, som det fremgår af forslaget, medforlagsstillere til denne sag, og jeg vil godt medgive, at forslaget indeholder et problem, som vi selvfølgelig må drøfte i udvalget, fordi beslutningsforslagets eventuelle vedtagelse, som det også fremgår af bemærkningerne, naturligvis indebærer, at regeringen søger at skaffe sig den fornødne lovhjælp. Det er helt korrekt, at afgørelser af denne karakter efter busloven, der blev vedtaget i 1978, er henlagt til persontrafikrådet.

Det, vi naturligvis bliver nødt til nærmere at vurdere, er, om en vedtagelse af denne lov så også betyder, at vi ønsker busloven ændret, for det er i hvert fald umiddelbart en konsekvens. Vi bliver nødt til at drøfte, om vi ønsker buslovgivningen ændret derhen, at der indføres en bestemmelse om, at afgørelser truffet af persontrafikrådet kan bringes op til afgørelse på ministerens bord.

Hvis vi gennemfører en sådan ændring, kunne man selvfølgelig forestille sig, at der ville komme en hel del appeller på ministerens skrivebord, og jeg er ikke sikker på, at det umiddelbart ville være den allerheligste løsning, om vi får en sådan ændring gennemført af buslovgivningen.